

ການຄັດເລືອກສະຖານທີ່

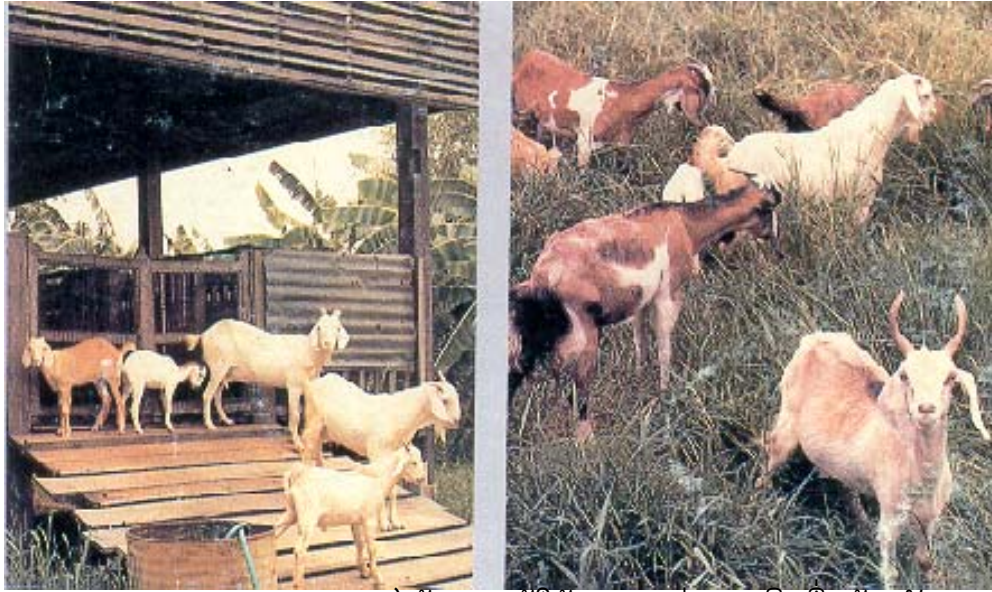
❖ ສະຖານທີ່:

ພວກທ່ານມີສະຖານທີ່ແລ້ວຫລືຍັງ ?

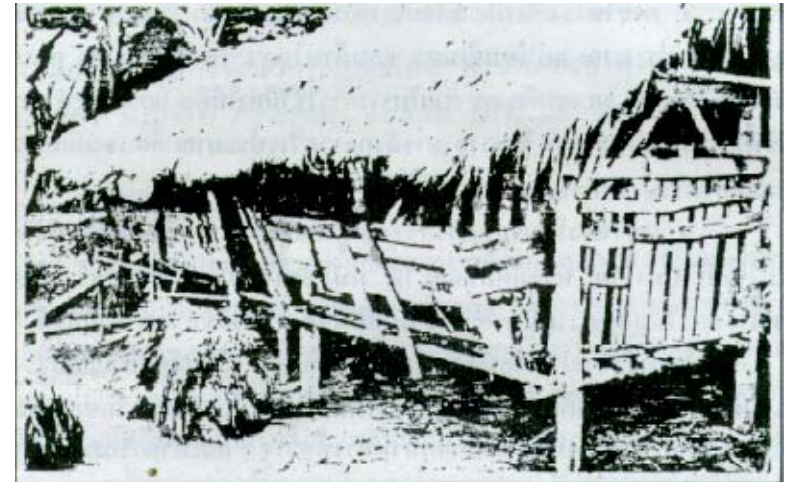
1. ເປັນບ່ອນນ້ຳບໍ່ຖ້ວມ ແລະ ບໍ່ຄ່ອຍມີລົມແຮງ.
2. ມີທົ່ງຫຍ້າໃຫ້ແບ້ໄດ້ກິນຕະລອດປີ (3 - 5 ໂຕຕໍ່ 1 ໄລ່)
3. ເປັນບ່ອນຫ່າງໄກຈາກເຂດພື້ນທີ່ປູກຝັງ.
4. ມີການຈັດການເນື້ອທີ່ສຳລັບລ້ຽງແບ້ ແລະ ເນື້ອທີ່ປູກຝັງຢ່າງຊັດເຈນ.
5. ມີແຫລ່ງນ້ຳທີ່ສະອາດໄວ້ໃຫ້ແບ້ໄດ້ກິນ.
6. ມີເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມເຂົ້າເຖິງ.
7. ເປັນບ່ອນທີ່ພະຍາດແບ້ບໍ່ເຄີຍລະບາດມາກ່ອນ.

❖ ຄອກແບ້:

6. ອານະໄມ້ຄອກແບ້ໃຫ້ສະອາດຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອພະຍາດ.
7. ແບ້ແມ່ພັນ ຕ້ອງການເນື້ອທີ່ 1,5 ຕາແມັດມົນທົນຕໍ່ 1 ໂຕ ແລະ ພໍ່ພັນແມ່ນ 2 ຕາແມັດມົນທົນ ຕໍ່ 1 ໂຕ.

1. ຕັ້ງຢູ່ບ່ອນສູງ, ພື້ນທີ່ນ້ຳບໍ່ຖ້ວມ ຫລືເປັນເນີນ.
2. ລະດັບຄວາມສູງຂອງຄອກແບ້ 1 - 1,5 ແມັດ, ອາກາດຖ່າຍເທົ່າໄດ້ດີ ແລະ ສາມາດເຂົ້າໄປອານາໄມໄດ້ງ່າຍ.
3. ມີຂັ້ນໄດເຮັດດ້ວຍໄມ້ ກ້ວາງປະມານ 1 ແມັດ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນເຮັດຮາວ.
4. ຫລັງຄາຄອກແບ້ ມຸງດ້ວຍຫຍ້າ ຫລືຝ້າກໍ່ໄດ້.
5. ມີໄມ້ທີ່ແຂງພໍສົມຄວນຕີອ້ອມທັງ 4 ດ້ານ ແລະ ມີສິ່ງກັນຝົນ ບັງບໍ່ໃຫ້ຝົນສາດເຂົ້າດ້ານໃນ.

ການຄັດເລືອກພໍ່ແມ່ພັນແບ້

ຮູບພໍ່ແມ່ພັນແບ້ (ຜູ້ ແລະ ແມ່)

ການຄັດເລືອກພໍ່ແມ່ພັນທີ່ສ້າງເກດລັກສະນະພາຍນອກເປັນປັດໃຈທຳອິດຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເຊັ່ນ:

1. ບໍ່ຄວນຄັດເລືອກແບ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຊົານົມ.
2. ຄວນເລືອກແບ້ທີ່ຢ່ານົມແລ້ວ 5-6 ເດືອນ.
3. ຮູບຊົງພາຍນອກ ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນງາມ, ມີຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນກຸ່ມທີ່ມີອາຍຸເທົ່າກັນ, ເພດດຽວກັນ ແລະ ມີອິດທິພົນຈາກຕົວນ້ອຍ.
4. ຮ່າງກາຍສົມບູນ, ຂາຫນ້າ ແລະ ຂາຫລັງແຂງແຮງ ແລະ ຢ່າງຢ່າງສະງ່າຜ່າເຜີຍ.
5. ຂາຫລັງບໍ່ງໍ ຫລືບຽດເຂົ້າຫາກັນຫລາຍ, ກີບຕີນບໍ່ຍາວຈົນເກີນໄປ
6. ໂຕຜູ້ມີລູກອັນທະ (ຫາ) ສົມບູນຄົບຖ້ວນ ແລະ ຫລັງບໍ່ແອນຫລາຍ.
7. ລັກສະນະແຂງແຮງວ່ອງໄວ, ຂະຫຍັນຫາອາຫານ, ກິນເກັ່ງ, ແວວຕາສົດໃສບໍ່ເຊື່ອງຊົມ ຫລືມີລັກສະນະຕິດເຊື້ອພະຍາດ.

8. ແມ່ພັນຕ້ອງມາຈາກແມ່ທີ່ດີ, ຫົວນົມບໍ່ບອດ, ແລະ ໃຫ້ລູກແຜດທຸກໆຄັ້ງ.
9. ບໍ່ເຄີຍມີປະກົດການແຫ່ງລູກ, ໃຫ້ລູກສະຫມໍ່າສະເຫມີ.
10. ລ້ຽງລູກເກັ່ງ, ນິໃສດີ, ບໍ່ຮ້າຍ.
11. ເຕົ້ານົມ, ຫົວນົມງາມ ແລະ ໃຫ້ນົມລູກຢ່າງພຽງພໍ.

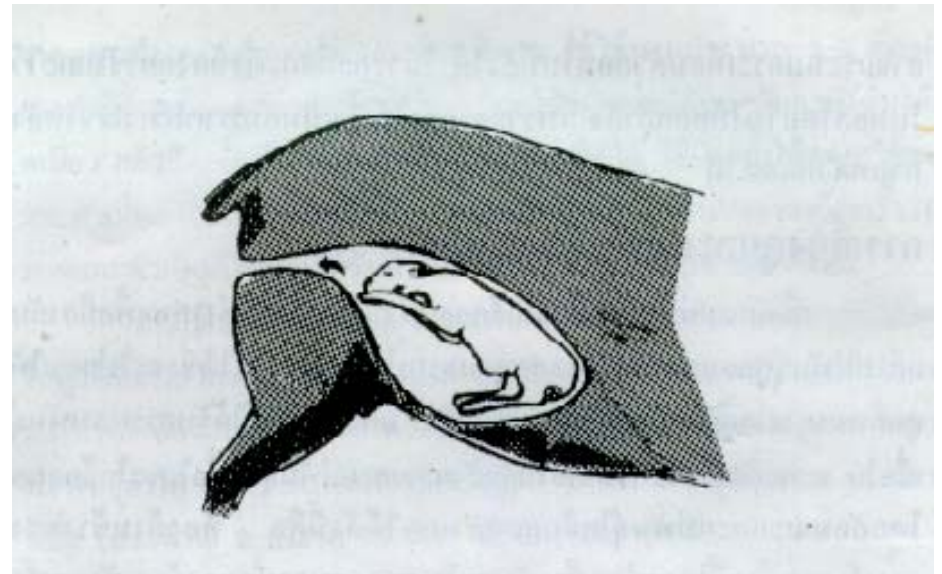
ການປະສົມພັນ

- ❖ ຕອນແບ້ຕົວຜູ້ທີ່ບໍ່ໃຊ້ເປັນພໍ່ພັນ ແລະ ລ້ຽງເປັນແບ້ຊຸນເພື່ອສົ່ງຂາຍຕະລາດ.
 - ❖ ບໍ່ໃຫ້ແບ້ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 4 ເດືອນ ປະສົມພັນກັນ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ແມ່ຈະເລີນເຕີບໂຕຊ້າ ແລະ ການພັດທະນາຂອງລູກອ່ອນກໍ່ບໍ່ເຕັມສ່ວນ.
 - ❖ ອາຍຸແບ້ໄດ້ 10 ເດືອນ ແລະ ນ້ຳໜັກ 16 ກິໂລຂຶ້ນໄປ ຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ປະສົມພັນກັນ.
 - ❖ ແບ້ພັນເມືອງສະແດງອາການຂຶ້ນເພດໄດ້ຕະລອດປີ, ຜູ້ລ້ຽງສາມາດສັງເກດໄດ້ຄື:
 1. ອະໄວຍະວະເພດບວມແດງ.
 2. ຍົກຫາງແກ່ວງໄປມາ.
 3. ບໍ່ສົນໃຈກິນອາຫານ, ກໍລະນີທີ່ກຳລິງໃຫ້ນົມ ນ້ຳນົມຈະລົດລົງ.
 4. ຍອມໃຫ້ແບ້ໂຕອື່ນຂຶ້ນທັບ ຫລືຂຶ້ນທັບແບ້ຕົວອື່ນ.
 5. ມີນ້ຳເມືອກທີ່ປາກຂອງຊ່ອງຄອດ.
- ຜູ້ລ້ຽງຄວນເອົາພໍ່ພັນທີ່ດີມາທັບໄດ້ ຫລັງຈາກແບ້ເປັນເພດພາຍຫລັງ 2-3 ວັນ.
- ❖ ການປະສົມພັນຂອງແບ້ຕົວຜູ້ ແມ່ນ 1 ໂຕຜູ້ ຕໍ່ແມ່ 30 - 40 ໂຕ.

ການເກີດລູກ

- ❖ ຜູ້ລ້ຽງຕ້ອງວາງແຜນຄື: ຫລັງຈາກປະສົມພັນຕິດແລ້ວ ແບ້ຈະອຸ້ມທ້ອງ 5 ເດືອນ, ໄລຍະເວລາໃຫ້ນົມລູກ 4 ເດືອນ ແລະ ໄລຍະ ທ້ອງວ່າງອີກ 3 ເດືອນ. ສະນັ້ນຄວນຈັດການຄື:
 1. ໃນຊ່ວງ 3 ເດືອນທຳອິດຂອງການຕັ້ງທ້ອງ ບໍ່ຈຳເປັນເພີ່ມອາ ຫານຂຶ້ນແຕ່ຢ່າງໃດ.
 2. ຫລັງຈາກ 3 ເດືອນຜ່ານໄປ ໃຫ້ເພີ່ມອາຫານຂຶ້ນທັງປະລິ ມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ.
 3. ຫລັງຈາກຄອດ ໃຫ້ແມ່ແບ້ກິນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບຢ່າງ ພຽງພໍໃນ 2 ອາທິດທຳອິດ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.
- ❖ ໄລຍະແມ່ແບ້ທ້ອງແກ່ ໃຫ້ແຍກໄປຂັງໄວ້ໃນຄອກຄອດທີ່ມີຂະນາດກ້ວາງ ພໍເຫມາະສົມ, ມີພື້ນເປັນດິນ, ຫາເພື່ອງແຫ້ງ ຫລືກະສອບມາປູໃຫ້ແມ່ແບ້ຢູ່ ຢ່າງສະບາຍ.

ວິທີການລ້ຽງແບ້

ວິທີການລ້ຽງແບ້ ມີ 4 ວິທີດ້ວຍກັນຄື:

1. ການລ້ຽງແບບປ່ອຍໃຫ້ຫາກິນເອງ.
2. ການລ້ຽງແບບຜູກລ່າມ.
3. ການລ້ຽງແບບຂັງຄອກ.
4. ການລ້ຽງແບບເຄິ່ງຂັງເຄິ່ງປ່ອຍ.

1. ການລ້ຽງແບ້ແບບປ່ອຍ:

ເປັນການລ້ຽງແບບງ່າຍດາຍ ແລະ ລົງທຶນຕໍ່າທີ່ສຸດ, ເຊິ່ງມີ 3 ແບບດ້ວຍກັນຄື:

1.1 ແບບປ່ອຍໃຫ້ຫາກິນເອງຢ່າງອິດສະຫລະ:

ເປັນການປ່ອຍແບ້ໄປຕາມທິ່ງຫຍ້າທຳມະຊາດ. ແບ້ຈະຫາກິນອາຫານ ແລະ ປ່ອນພັກຮົ່ມ ຕະລອດຮອດຫາແຫລ່ງນ້ຳກິນເອງ. ວິທີນີ້ ຈະລ້ຽງໄດ້ໃນພື້ນທີ່ທີ່ເໝາະສົມບໍ່ມີການປູກຝັງ ຫລືປູກພືດຊະນິດຕ່າງໆ.

1.2 ແບບປ່ອຍໃຫ້ຫາກິນເອງແຕ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າຂອງ:

ແບ້ຈະຫາກິນຢ່າງອິດສະຫລະຄືກັບວິທີທຳອິດ ແຕ່ເຈົ້າຂອງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມໃຫ້ຮ່ວມກັນຢູ່ເປັນຜູ້ ແລະ ຄອຍຕ້ອນໄປຍັງຈຸດຫມາຍທີ່ຕ້ອງການ. ວິທີນີ້ ເຮັດໃຫ້ແບ້ໄດ້ກິນອາຫານທີ່ດີ ແລະ ແຫລ່ງນ້ຳທີ່ດີ.

1.3 ແບບປ່ອຍໃຫ້ທິ່ງຫຍ້າ:

ເປັນວິທີການທີ່ດີກວ່າ 2 ວິທີຂ້າງເທິງຄື: ເຮັດຮົ່ວລ້ອມເດີນຫຍ້າເອົາໄວ້ເປັນລ່ອກ ແລ້ວປ່ອຍໃຫ້ແບ້ເຂົ້າກິນ, ມີການຫາພັນຫຍ້າທີ່ແບ້ມັກກິນມາປູກ, ມີການສ້າງແຫລ່ງນ້ຳໄວ້ໃນເດີນຫຍ້າ. ວິທີນີ້ ເໝາະສຳລັບລ້ຽງແບ້ເພື່ອເປັນການຄ້າ ແລະ ມີຈຳນວນແບ້ຫລາຍພໍສົມຄວນ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກຕ້ອງມີການບຳລຸງຮັກສາເດີນຫຍ້າ. ຂະໜາດຂອງເດີນຫຍ້າທີ່ເຮັດເປັນລ່ອກທີ່ເໝາະສົມແມ່ນ 3 - 5 ໂຕ ຕໍ່ 1 ໄລ່.

2. ການລ້ຽງແບບຜູກລ່າມ:

- ຮູບແບບໂຕຜູກລ້ຽງກັດກິນຫຍ້າ (ມີຫຍ້າຫລາຍປະເພດ)
- ມີເຊືອກຜູກຄໍ ແລະ ມີຫລັກຫລີ້ມຝັງຄາເຊືອກ
- ທາງຂ້າງມີຮິວຫ່າງໆ ແລະ ມີໜານຜັກຊະນິດຕ່າງໆ.
-

- ເປັນວິທີການລ້ຽງແບບອີກແບບນຶ່ງທີ່ດີ ເພາະມີເນື້ອທີ່ຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ແບ້ໄປທຳລາຍຜົນລະປູກຕ່າງໆ. ຜູ້ລ້ຽງຈະຫາພື້ນທີ່ ທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລ້ວນຳແບ້ໄປລ່າມໄວ້ໃນທີ່ນັ້ນ ໂດຍມີການຍ້າຍເປັນບາງຄັ້ງຄາວ.
- ໃຊ້ເຊືອກຍາວປະມານ 3 - 5 ແມັດ ຜູກຄໍແບ້ ແລະ ຜູກໄວ້ກັບຫລັກ. ການໃຊ້ເຊືອກຍາວເກີນໄປ ເປັນການທີ່ບໍ່ສະດວກໃນພື້ນທີ່ແຄບໆ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ເຊືອກທີ່ລ່າມພັນກັນໄດ້.
- ໃນແຕ່ລະວັນ ມີການຍ້າຍປ່ອນລ່າມຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ວິທີການນີ້ ຜູ້ລ້ຽງຕ້ອງຈູງ ຫລືຕ້ອນແບ້ໄປຫາແຫລ່ງນ້ຳ ເພື່ອໃຫ້ແບ້ໄດ້ກິນນ້ຳຢ່າງພຽງພໍ.

3. ການລ້ຽງແບບຂ້າງຄອກ:

ເປັນການລ້ຽງທີ່ຕ້ອງລົງທຶນສູງຂຶ້ນ ເພາະວ່າການລ້ຽງແບບດ້ວຍວິທີຂ້າງຄອກນີ້ ຈະຕ້ອງຫາອາຫານມາໃຫ້ແບ່ກິນ ແລະ ຍັງຕ້ອງມີການໃຊ້ແຮງງານໃນການໃຫ້ອາຫານ, ຕ້ອງລົງທຶນປູກຫຍ້າທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານອາຫານເຊັ່ນ: ຫຍ້າເນເປງ ແລະ ພຶດຊະນິດອື່ນໆເຊັ່ນ: ຖົ່ວ, ກະຖິນ, ຕົ້ນແຄ ເພື່ອໄວ້ເປັນອາຫານເສີມ.

ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ປູກຫຍ້າສຳລັບເປັນອາຫານແບບ ແມ່ນຫນ້ອຍ. ຜູ້ລ້ຽງສາມາດລ້ຽງແບບວິທີນີ້ ໄດ້ຈຳນວນ 5 - 6 ໂຕຕໍ່ 1 ໄລ່.

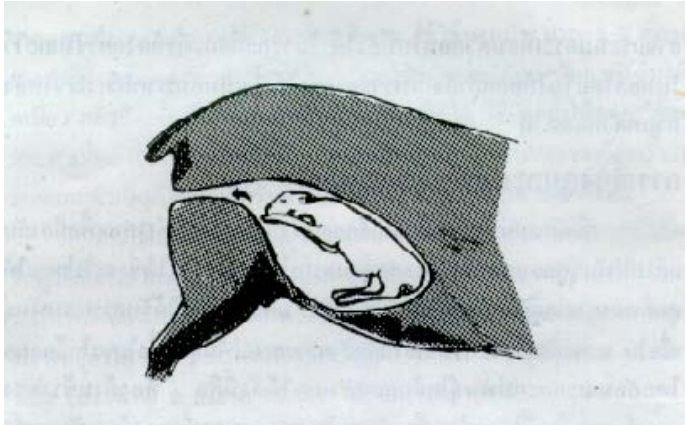
ການລ້ຽງແບບຂ້າງຄອກ ໄດ້ມີຜົນດີເຊັ່ນ: ແບບບໍ່ສາມາດໄປທຳລາຍເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ ແລະ ບໍ່ລົບກວນເພື່ອນບ້ານຂ້າງຄຽງ, ບໍ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດໄດ້ງ່າຍຄືກັບລ້ຽງແບບປ່ອຍ. ການລ້ຽງແບບຂ້າງນີ້ ຈະເໝາະສຳລັບຜູ້ທີ່ມີທຶນ ແລະ ແຮງງານພຽງພໍທີ່ຈະລ້ຽງແບບເປັນສິນຄ້າ.

4. ການລ້ຽງແບບເຄົ້າຂ້າງເຄົ້າປ່ອຍ:

ເປັນການປະສົມປະສານລະຫວ່າງວິທີ
ການລ້ຽງແບບຂັງຄອກ ກັບການລ້ຽງ
ແບບປ່ອຍເຂົ້າກັນ ເພາະວິທີການລ້ຽງ
ແບບປ່ອຍນັ້ນ ແບ້ຈະຫາກິນເອງ
ຢ່າງເປັນອິດສະລະ ແລະ ອາດຈະທຳ
ລາຍຜົນລະບູກໄດ້ງ່າຍ ໂດຍສະ
ເພາະໃນລະດູການປູກຝັງ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້
ລ້ຽງຈຶ່ງແກ້ບັນຫາດ້ວຍການນຳແບ້ມາ
ລ້ຽງແບບຂັງຄອກ ໃນຊ່ວງເວລາມີ
ການປູກຝັງ ຫລືໃນລະດູຝົນ. ໃນລະດູ
ບໍ່ມີການປູກຝັງຈຶ່ງປ່ອຍແບ້ໄປຫາກິນ.
ບາງຄັ້ງ ວິທີການແບບເຄິ່ງລ່າມ ແລະ
ເຄິ່ງປ່ອຍ ກໍ່ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວິທີການ
ລ້ຽງແບບເຄິ່ງຂັງເຄິ່ງປ່ອຍຄືກັນ.

ການລ້ຽງດູແບ້ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຄອດ

- ແມ່ແບ້ໃຊ້ເວລາອຸ້ມທ້ອງປະມານ 150 ວັນ ຫລື 5 ເດືອນ.
- ເມື່ອແມ່ແບ້ຄອດລູກແລ້ວ ໃຫ້ໃຊ້ນິ້ວມືແຍ່ກະຕຸ້ນທີ່ລີ້ນຂອງລູກແບ້ ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ຕ່ອມນ້ຳລາຍເຮັດວຽກ. ຄວນໃຫ້ລູກແບ້ຢູ່ໃກ້ແມ່ ເພື່ອໃຫ້ແມ່ແບ້ເລັຍໂຕລູກແບ້ຈົນແຫ້ງດີ.
- ໃນ 3 ວັນທຳອິດ ໃຫ້ລູກແບ້ໄດ້ດູດນົມຈາກແມ່ ເພື່ອເພີ່ມພູມຕ້ານທານພະຍາດໃຫ້ກັບລູກແບ້. ຖ້າແມ່ແບ້ ບໍ່ສົມບູນ ຄວນຍ້າຍລູກແບ້ໄປກິນນົມຈາກແມ່ອື່ນທີ່ຄອດໃນເວລາໃກ້ຄຽງກັນກໍ່ໄດ້.
- ຖ້າລູກແບ້ອ່ອນແອ ກໍ່ອາດໃຫ້ກິນນົມຜົງລະລາຍນ້ຳໃຫ້ກິນກໍ່ໄດ້.
- ແອບໃຫ້ລູກແບ້ກິນອາຫານຫຍາບໄປນຳ ເພື່ອໃຫ້ລູກແບ້ ມີການປັບຕົວ ແລະ ກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການພັດທະນາກະເພາະອາຫານ.

- ໃຫ້ລູກແບ້ຢ່າງຫລິ້ນຕາມເດີນຫຍ້າ ເພື່ອໃຫ້ແຂງແຮງ ແລະ ມີໂອກາດໄດ້ຮັບແສງແດດ.
- ອາຍຸໄດ້ 3 ເດືອນ ຫລືຫລາຍກວ່ານັ້ນ ບໍ່ຄວນໃຫ້ລູກແບ້ກິນນົມຕໍ່ໄປ ເພາະການຢາກນົມຈະເຮັດໃຫ້ແມ່ແບ້ຂຶ້ນເພດໄວ ແລະ ສາມາດປະສົມພັນໄດ້ໃນເວລາອັນສັ້ນໆ.
- ຖ້າປ່ອຍໃຫ້ເຊົານົມຕາມທຳມະຊາດ ຈະເປັນຜົນເສັຍຕໍ່ແມ່ແບ້ ເພາະເຮັດໃຫ້ແມ່ແບ້ຈ່ອຍ ແລະ ຄຽດ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຄວນໃຫ້ຢາກນົມເມື່ອລູກແບ້ອາຍຸໄດ້ 3 ເດືອນ.
- ພາຍຫລັງຢາກນົມແລ້ວ ໃຫ້ແຍກລູກອອກລ້ຽງກຸ່ມນຶ່ງຕ່າງຫາກ ແລະ ແຍກກຸ່ມລູກແບ້ຕົວຜູ້ ແລະ ຕົວແມ່ອອກຈາກກັນ ເພາະລູກແບ້ຈະມີການປະສົມພັນກັນກ່ອນໄວກະສຽນ.
- ລູກແບ້ ທີ່ຢາກນົມໃຫມ່ຕ້ອງໃຫ້ກິນຫຍ້າທີ່ມີຄວາມສົມບູນ ແລະ ງອກງາມກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ແບ້ ປັບຕົວເຂົ້າກັບອາຫານຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ.

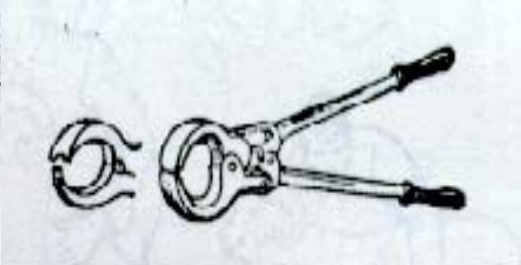
ຮູບລູກແບ້ກຳລັງດູດນົມແມ່ຢູ່.

ວິທີການຕອນແບ້ຜູ້

- ແບ້ຜູ້ 1 ໂຕສາມາດຄຸມຝຸງໂຕແມ່ໄດ້ 30 - 40 ໂຕ. ສະນັ້ນ ຕ້ອງຕອນແບ້ຕົວຜູ້ທີ່ບໍ່ເປັນພໍ່ພັນອອກໃຫ້ຫມົດ ໃນກະລະນີທີ່ຈະລ້ຽງຮ່ວມກັນ.
- ແບ້ຕົວຜູ້ທີ່ບໍ່ໃຊ້ເປັນພໍ່ພັນ ເມື່ອຜ່ານການຕອນແລ້ວກໍ່ຈະເກີດຜົນດີຕາມມາອີກຫລາຍດ້ານ: ຊ່ວຍລົດກິ່ນສາບຂອງຊີ້ນ, ມີນ້ຳຫນັກລາຍຂຶ້ນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງແບ້ກໍ່ຈະດີຂຶ້ນດ້ວຍ.

- ການຕອນແບ້ໂດຍທົ່ວໄປມີ 4 ວິທີຄື:

1. ໃຊ້ມືຕຜ່າເອົາລູກອັນທະອອກທັງ 2 ຂ້າງ ແລ້ວໃຊ້ຢາຂ້າເຊື້ອ ແລະ ຍາຮັກສາຮອຍແຜທີ່ຜ່າໃຫ້ແຜດີໂດຍໄວ (ເປັນວິທີທີ່ຊາວບ້ານໃຊ້ກັນຕອນສັດທົ່ວໄປ).
2. ໃຊ້ເຫລັກເຜົາໄຟຈີ້ ຫລືນາບດ້ານຂ້າງນອກຂອງຖົງອັນທະ.
3. ໃຊ້ຢາງຂະຫນາດນາດນ້ອຍຫັດສ່ວນເທິງລູກອັນທະໄວ້ ໃນຄະນະທີ່ລູກແບ້ຍັງນ້ອຍ (ເປັນວິທີທີ່ບໍ່ດີ).
4. ໃຊ້ຄືມຕອນສັດ (ຄືມເບຣດີໂຊ) ຫນົບທີ່ສ່ວນເທິງຂອງຖົງອັນທະ ເພື່ອຕັດສາຍຮັງລູກອັນທະ ຮ່ວມທັງທໍ່ນ້ຳເຊື້ອ. ວິທີນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ທໍ່ນ້ຳເຊື້ອຕັດຂາດ ໂດຍທີ່ຖົງອັນທະ ແລະ ລູກອັນທະຍັງຄົງຢູ່, ເຊິ່ງເປັນວິທີທີ່ງ່າຍກວ່າ 3 ວິທີທຳອິດ ແລະ ບໍ່ທໍລະມານສັດ.

ວິທີການໃຫ້ອາຫານແບ່ງແຕ່ລະລຸ້ນ

ຊະນິດຂອງແບ້	ຊະນິດຂອງອາຫານທີ່ໃຫ້	ປະລິມານໃຫ້ກິນ
<ul style="list-style-type: none"> • ພໍ່ພັນແບ້ (ປົກກະຕິ) 	<ul style="list-style-type: none"> - ຫຍ້າສົດ 	<ul style="list-style-type: none"> - ປ່ອຍໃຫ້ກິນເຕັມທີ່
<ul style="list-style-type: none"> • ພໍ່ພັນໃນເວລາປະສົມພັນ 	<ul style="list-style-type: none"> - ຫຍ້າສົດ - ພືດເມັດ (ສາລີ, ອື່ນໆ) 	<ul style="list-style-type: none"> - ປ່ອຍໃຫ້ກິນເຕັມທີ່ - ເສີມໃຫ້ກິນວັນລະປະມານ ເຄິ່ງກິໂລ ຕໍ່ໂຕ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແມ່ແບ້ (ປົກກະຕິ) 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນຂໍ້ໃດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ: 1. ຫຍ້າສົດ. 2. ຫຍ້າສົດ. ພືດເມັດ (ສາລີ, ອື່ນໆ) 3. ຫຍ້າແຫ້ງ. ຮຳປະສົມກັບເມັດພືດ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ໃຫ້ກິນວັນລະ 250 ກຼາມຕໍ່ໂຕຕໍ່ມື້. - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ຮຳ 100 ກຼາມ ແລະ ພືດເມັດ 200 ກຼາມ ພາຍໃນ 2 ວັນ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແບ້ໄລຍະຊື່ນທ້ອງ / ຖືພາ 	<ul style="list-style-type: none"> ໃຫ້ກິນຂໍ້ໃດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. 1. ຫຍ້າສົດ. 2. ຫຍ້າແຫ້ງ 3. ຕົ້ນສາລີ ຫລືເຂົ້າຟ້າງສົດ ເສີມດ້ວຍກາກຖົ່ວລິງ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່ວັນລະປະມານ 5 ກິໂລ. - ໃຫ້ກິນວັນລະ 2 - 3 ກິໂລ ຕໍ່ໂຕ. - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ໃຫ້ກິນວັນລະ 50 ກຼາມ ຕໍ່ໂຕ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແບ້ຖືພາກ່ອນເກີດ 6 ອາທິດ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ຫຍ້າສົດ. - ພືດເມັດ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນວັນລະ 7 ກິໂລ ຕໍ່ໂຕ. - ໃຫ້ກິນວັນລະ 200-250ກຼາມຕໍ່ໂຕ.

<ul style="list-style-type: none"> • ແບ້ເກີດລູກໃໝ່ໆໃນ 3 ວັນທຳອິດ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ຫຍ້າແຫ້ງ. - ຮຳ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ໃຫ້ກິນນ້ອຍໆປະມານ 100 ກວມ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແບ້ເກີດລູກໄດ້ 4-7 ວັນ 	<ul style="list-style-type: none"> - ພຶດຕະກຸນເມັດ 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນວັນລະປະມານ 200 ກວມ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແບ້ໄລຍະລ້ຽງລູກ 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນຂໍ້ໃດຂໍ້ໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ: 1. ຫຍ້າສົດ. ພຶດເມັດຕ່າງໆ. 2. ຫຍ້າແຫ້ງ. ພຶດເມັດ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ວັນລະປະມານ 1 ກິໂລ ຕໍ່ໂຕ. - ໃຫ້ກິນວັນລະ 2 ກິໂລ ຕໍ່ໂຕ. - ໃຫ້ກິນ 1 ກິໂລ ຕໍ່ໂຕ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແບ້ໄລຍະຢ່ານົມ 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນຫຍ້າສົດ 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່.
<ul style="list-style-type: none"> • ລູກແບ້ຢ່ານົມແລ້ວ 3 - 3,5 ເດືອນ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ຫຍ້າສົດ. - ເມັດພຶດຕ່າງໆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່. - ວັນລະ 200 ກວມຕໍ່ໂຕ.
<ul style="list-style-type: none"> • ແບ້ຊຸນ (ແບ້ກຽມສິ່ງຂາຍ) 	<ul style="list-style-type: none"> - ຫຍ້າແຫ້ງ. - ອາຫານເຂັ້ມຊຸ້ນ. 	<ul style="list-style-type: none"> - ໃຫ້ກິນວັນລະ ເຄິ່ງກິໂລ ຕໍ່ໂຕ. - ໃຫ້ກິນເຕັມທີ່.

ອາຫານເຂັ້ມຊຸ້ນ:	ສາລີ	20 ສ່ວນ.
	ຮຳ	20 ສ່ວນ.
	ກາກນ້ຳຕານ	10 ສ່ວນ.
	ຕົ້ນຖົ່ວແຫ້ງບົດ	40 ສ່ວນ.
	ກາກຖົ່ວເຫລືອງ	10 ສ່ວນ.

ການນຳໃຊ້ວັດຖຸທ້ອງຖິ່ນຜະລິດກ້ອນເກືອແຮ່ທາດ

ກ້ອນເກືອແຮ່ທາດປະກອບດ້ວຍເກືອ ແລະ ແຮທາດຕ່າງໆ, ເມື່ອແບ້ໄດ້ກິນ ເຮັດໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ດີ, ໃຫ້ນ້ຳນົມສູງ, ກະດູກແຂງແກ່ນ ແລະ ຕ້ານທານຕໍ່ການແຕກຫັກໄດ້. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງເຮັດໃຫ້ແບ້ບໍ່ແຫ, ກັບມານອນຄອກທຸກມື້ ເຊິ່ງເປັນການກວດກາຕິດຕາມໄດ້ງ່າຍ.

ສ່ວນປະກອບ: ກະດູກບົດ	4 ສ່ວນ
ເກືອກິນ	2 ສ່ວນ
ດິນໂພນ	1 ສ່ວນ

ວິທີເຮັດ:

1. ນຳເອົາກະດູກໄປເຝົ້າໄຟໃຫ້ກາຍເປັນສີຂາວໆ, ນຳເອົາໄປຕຳໃຫ້ມຸ່ນໆ ແລ້ວຕອງເອົາແຕ່ອັນເປັນຜຸ່ນ ຈຳນວນ 4 ສ່ວນ.
2. ນຳເອົາດິນໂພນປະຕຳໃຫ້ມຸ່ນໆເຊັ່ນກັນ ແລະ ຕອງເອົາແຕ່ອັນເປັນຜຸ່ນ ຈຳນວນ 2 ສ່ວນ.
3. ປະສົມສ່ວນປະກອບດັ່ງກ່າວໃຫ້ເຂົ້າກັນດີ ໂດຍເຕີມນ້ຳລົງເທື່ອລະຫນ້ອຍໃຫ້ພໍດີມັນຫນຽວ.
4. ຖອກລົງໃສ່ຖ້ວຍທີ່ເຈາະຮູເປັນປ່ອງນ້ອຍໆເພື່ອໃຫ້ນ້ຳໄຫລຊົມຜ່ານ ແລະ ປະໄວ້ຫລາຍມື້ ຈົນກ່ວາຈະກາຍເປັນກ້ອນແຂງ.
5. ແກະເອົາແຕ່ກ້ອນເກືອແຮ່ທາດດັ່ງກ່າວໃຫ້ແບ້ກິນເປັນປະຈຳ ເຮັດໃຫ້ແບ້ສາມາດຕ້ານທານຕໍ່ການແຕກຫັກຂອງກະດູກໄດ້.

ການນຳໃຊ້ວັດຖຸທ້ອງຖິ່ນຜະລິດກ້ອນເກືອແຮ່ທາດ.

